

เมื่อผมไปทำวิจัยที่เกาหลี

น.ท.ผศ. ดนัย ปฏิยุทธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฝ่ายศึกษา โรงเรียนนายเรือ

ความรักชาติเป็นสิ่งหลักและสิ่งสำคัญที่จะนำพาประเทศให้เจริญรุดหน้า ตัวอย่างเพื่อนบ้านไม่ไกลไม่ไกลจากบ้านเราที่มีลักษณะเช่นที่กล่าวนี้ อาทิ ประเทศญี่ปุ่น ประเทศเกาหลี บทความนี้จะเป็นการบอกเล่าถึงชาวเกาหลีในด้านทั่ว ๆ ไปและด้านความรักชาติ รวมทั้งจะมาเล่าให้ฟังกันว่าเหตุใดประเทศเกาหลีจึงพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว

ผมเป็นหนึ่งในจำนวนห้าสิบหกคนที่ได้ทุนจาก Korea Foundation เพื่อไปทำวิจัยหลังปริญญาเอก ระยะเวลา ๑ ปี เรื่องที่ผมทำวิจัยคือ “Ocean Wave Energy” มหาวิทยาลัยที่ผมไปเรียนนั่นคือ มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล (Seoul National University) มหาวิทยาลัยแห่งนี้เป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงมากที่สุดของประเทศ มีพื้นที่มากกว่ามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์บางเขนประมาณ ๒-๓ เท่า มีรถเมล์วิ่งเข้ามาในมหาวิทยาลัยประมาณ ๑๐ สาย ในมหาวิทยาลัยมีภูเขาภายใน รูปที่เห็นคือยอดของภูเขาลูกหนึ่งที่ผมมักจะวิ่งออกกำลังกายเป็นประจำ มีความสูงใกล้เคียงกับยอดเขากรมหลวงฯ

ผมเคยได้ยินเรื่องความรักชาติของคนเกาหลีมานานแล้ว ได้ไปครั้งนี้ถึงได้ประจักษ์ชัดอย่างแท้จริง ตลอดเวลาที่อยู่ที่นั่นผมสังเกตว่าคนเกาหลีใช้รถยนต์ ยี่ห้อประมาณ ๙๕% เห็นจะได้คือยี่ห้อ Hyundai, Kia และ Daewoo เท่านั้น สอบถามจากคนเกาหลีบอกว่าถ้าซื้อรถยนต์ประเทศอื่นจะถูกประณามจากเพื่อนฝูง ครอบครัวก็ว่าได้ เลยไม่มีใครคิดถกเถียงกันสักเท่าไร คนในประเทศส่วนใหญ่จะไม่พูดภาษาอังกฤษเหมือนประเทศฝรั่งเศสคือพูดได้บ้างแต่ไม่ยอมพูด เรียกว่าเลือดรักชาติเข้มข้นรุนแรง

คนเกาหลีนั้น โดยเฉพาะผู้ชายวัยกลางคนขึ้นไปจะหาคนลงพุงยากเต็มที สาเหตุที่ทำให้คนเกาหลีหุ่นดีมี ๒ ประการ ประการแรกคือการรับประทานอาหารต้มและย่าง ทำให้ไม่มีไขมัน เหมือนกับรับประทานอาหารทอด ประการที่สองคือการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ คนเกาหลีชอบออกกำลังกาย โดยเฉพาะการเดินขึ้นเขา (Hiking) จากรูปในหน้าถัดไปจะเห็นคนเกาหลี จูงลูกเด็กเล็กแดงพากันไปเดินขึ้นภูเขา คล้าย ๆ ภูกระดึงบ้านเรา เพราะกว่าจะถึงยอดก็กินเวลา ๒-๓ ชั่วโมง คนเกาหลีส่วนใหญ่จะเดินเป็นงานอดิเรกกันทุกอาทิตย์ ที่บ้านเราจะไปดูหนังยังต้องขึ้นลิฟต์ไป ขนาดเดินขึ้นบันไดเลื่อนยังขี้เกียจ นี่คือการแตกต่างที่เห็นได้ชัดอย่างหนึ่ง

ความเท่าเทียมกันของคนทุกอาชีพทำให้คนเกาหลีไม่รู้สึกรู้สึเป็นปมด้อย ถ้าเด็กเกาหลีเดินมา ๑๐ คน เราแทบแยกไม่ออกว่าใครเป็นลูกคนจน ใครเป็นลูกคนรวยเพราะแต่งตัวคล้าย ๆ กัน เนื่องจากพ่อแม่จะมีรายได้ใกล้เคียงกันนั่นเอง

ถามว่าทำไมคนเกาหลีถึงรักชาติ คำตอบหนึ่งคือการถูกย่ำยีจากต่างชาติโดยเฉพาะญี่ปุ่น ยุคแล้วยุคเล่าที่จักรพรรดิญี่ปุ่น บุกมาย่ำยีคนเกาหลี ทั้งเผาโบราณสถาน โบราณวัตถุ ช่มชืดผู้หญิงเกาหลี บังคับให้เรียนภาษาญี่ปุ่น คนเกาหลีพยายามปกป้องประเทศเรื่อยมา เราจะเห็นรูปปั้นของชนกรรมดาทั้งผู้หญิงและผู้ชายที่ต่อสู้กับการรุกรานของญี่ปุ่นในทุก ๆ จังหวัดก็ว่าได้ ต้นซากุระที่ญี่ปุ่นบังคับให้ปลูกในเกาหลีมีมากเท่าๆในประเทศญี่ปุ่นเอง เห็นคนเกาหลีร่ำ ๆ อยากให้รัฐบาลตัดออกให้หมด ไม่อยากเห็นเป็นสัญลักษณ์หัวใจ

ความต้องการเห็นประเทศตัวเองพัฒนาเจริญรุ่งเรืองไปในทางที่ถูกต้องนั้น เห็นได้อย่างชัดเจน ตัวอย่างหนึ่งคือจากการขุดลำธารน้ำผ่านใจกลางเมืองโซลให้เป็นที่พักผ่อนยาวนับ ๑๐ กิโลเมตร โดยไม่คำนึงถึงการเสียพื้นที่ไปอย่างมากมายเพื่อการค้าขาย เพราะรัฐบาลเล็งเห็นสุขภาพของประชาชนเป็นสำคัญนั่นเอง

ความซื่อสัตย์เป็นคุณสมบัติอีกข้อหนึ่งที่คนเกาหลีมีเกือบทุกคน ระหว่างที่ผมไปทำวิจัยที่มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซลนั้น จะไม่เคยเห็นอาจารย์ในคณะวิศวกรรมไฟฟ้ามาทำงานสาย และออกไปทานข้าวกลางวันก่อนเที่ยงตรงเลย จะกลับบ้านได้ก็ต้องหลังหกโมงเย็นไปแล้ว เพราะเกาหลีทำงานแปดโมงเช้าถึงหกโมงเย็น บางวันผมเอนิสัยของผมเองที่เมืองไทยไปใช้ ออกไปรับประทานอาหารตอนห้าโมงครึ่ง ถูกเพื่อนร่วมงานมองค้อน วันต่อมาไม่กล้าทำอีกเลย ตอนเย็นถ้ากลับบ้านก่อนหกโมงเย็นต้องแอบกลับ เพราะที่เกาหลีไม่ทำกันนั่นเอง

คนเกาหลีพยายามเป็นอย่างมากที่จะทำให้ชาติเจริญและเป็นที่รู้จักของนานาประเทศ วิธีหนึ่งก็คือการโปรโมทหนัง เรื่องที่คนไทยรู้จักกันดีคือ แดจังกึม ฝันรักลมหนาว จูม่ง ในสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ จะติดโปสเตอร์ขนาดใหญ่ ให้เราได้รู้และถ่ายภาพเป็นที่ระลึกได้ ในภาพเป็นเกะนามิซึ่งใช้เป็นสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องฝันรักลมหนาวและแดจังกึมในรูปต่อมา

ความเจริญของชาติต่าง ๆ นั้นมีสองแบบด้วยกันคือความเจริญที่มาจากการมีผู้นำที่เข้มแข็ง และมาจากการที่คนในชาติมีเลิ่ดรักชาติอย่างมาก มาเลเซียและสิงคโปร์เป็นแบบแรก ส่วนญี่ปุ่น เกาหลีและเวียดนาม เป็นแบบที่สอง ความรักชาติจะนำพาให้ประเทศชาติเจริญได้ดังเช่นประเทศเกาหลี คนเกาหลีมีสิ่งที่ดี หลาย ๆ อย่าง แง่ไม่ดีก็มี แต่เราก็ควรเลือกเฉพาะสิ่งที่ดีกลับมาประเทศของเรา เพื่อประยุกต์ใช้ในเรื่องต่าง ๆ ต่อไป ก่อนจบขอกล่าวคำลาเป็นภาษาเกาหลี “อานนยองฮี คเยเซโย” (ลาที่มีโซลาก่อน) พบกันใหม่เมื่อผมไปวิจัยประเทศอื่น ๆ อีกนะครับ

